kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 4 Sayı: 3 (59) 1 Nisan 1979 250 Krş.

KONGRE KARARLARINI YAŞAMA GEÇİRMEK İÇİN İLERİ!

HANGİ KOŞULLAR İÇİNDE MÜCADELE EDİYORUZ

Emperyalizmin ve büyük burjuvazinin egemenliğinin, sömürünün, işsizliğin pahalılığın, yoksulluğun işçi sınıfı ve emekçi kitleler için kahredici boyutlara ulaştığı, faşist baskı ve terörün durmadan tırmandırıldığı, ırkçı, şoven milliyetçi baskıların kırımlara dönüştürüldüğü bir dönem yaşanıyor Emperyalizme bağımlı, onunla bütünleşmiş Türkiye kapitalizminin içinde kıvrandığı bunalım gün günden daha derinleşiyor, burjuvazinin çözümsüzlüğü devamlı artıyor. CHP yönetiminin ve iktidarının emperyalizm ve büyük burjuvaziyle tam anlamıyla uzlaşan politikası, faşizm ve gericilik cephesinin zaten kısıtlı olan demokrasiye toptan paydos deme yolundaki tertip ve planlarının yürürlüğe konulmasını kolaylaştırıyor.

Buna karşılık, bu kör gidişe dur diyecek olan işçi ve emekçi kitlelerin örgütlenme ve örgütlü mücadele düzeyi henüz yeterince gelişmiş değil. Sendikaların bir bölümü, burjuvazinin işbirlikçisi ve işçi sınıfı içindeki beşinci kolları olan yönetimler altında bulunuyor. Büyük burjuvazinin ilerici sendikal hareket üzerindeki planları esas itibariyle sonuç vermiş, 1971'den sonra başlayan DİSK' in sosyal demokratlaştırılması yolundaki gerici saldırılar ve operasyonlar, geçici bir süre için de olsa, başarı kazanmış görünüyor. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede kitleleri harekete geçirmenin manivelaları olan demokratik kitle örgütlerinin içine itildiği dağınıklık ve kitlelerinden soyutlanma süreci sürüyor. Kendilerini sosyalizmin yeddi emini sananların görüş ve politikaları dahil, tümüyle bilimsel sosyalizm dışı görüşlerin, sapkın akımların, zavallı piyonlar olarak burjuvazi tarafından sosyalist harekete karşı nasıl kullanıldıkları iyice ortaya çıkıyor Sapkın akımların işçi ve emekçi kitle örgütlerindeki tahribatını önlemenin, faşizme karşı mücadele saflarını zaafa uğratan politikalarını etkisizleştirmenin, emperyalizme ve faşizme karşı işçi sınıfı öncülüğündeki sınıfsal ve kitlesel mücadeleyi hızla geliştirmenin önemi daha da artıyor.

İşçi sınıfımızın proleter entarnasyonalizmine sıkı sıkıya bağlı bilimsel sosyalist partisi olan Partimizin 2. Büyük Kongresi işte böyle bir ortamda yapıldı. 2. Büyük Kongre, Partimizin hızla gelişen örgütsel gücünü ve birliğini, ideolojik gelişkinliğini, dosta düşmana bir kez daha gösterdi ve içinde bulunulan dönemin gerekleri ve görevleri üzerinde durarak bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine ışık tutan sonuçlara vardı. Bu sonuçlar ve görevler, «Partimiz Bilimsel Sosyalizm ve Proleter Enternasyonalizmi İlkelerine Titizlikle Bağlı Kalarak Her Hal ve Şartta Görev Başında Olacaktır», «Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez», «Daha Güçlü Örgüt, Daha Etkin Eylem, Sosyalizm Mücadelesinde Yeni Mevziler Kazanmak İçin İleri» başlıklarını taşıyan üç bölümde toplanmış ondört kararda özlü bir biçimde ifadesini buldu. Kongre Kararları, ülkemizin ve işçi sınıfı hareketinin karşı karşıya bulunduğu sorunlara çözüm getirmekte ve dönemin önde duran görevlerini belirtmektedir.

Partimizin 2. Büyük Kongresi ve Kongre Kararları, işçi sınıfımızın demokratik hak ve özgürlükleri geliştirmek, demokrasi üzerindeki sınırlamaları nesnel olarak ortadan kaldırmak yolundaki mücadelesinde olduğu kadar sosyalizm mücadelesi bakımından da üstün değere sahip bulunmaktadır. 2. Büyük Kongre ve Kararlar Türkiye'deki bilimsel sosyalist hareketin önemli bir kazanımı, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin önemli bir menzil taşıdır. Kongre Kararlarının, Partimizin niteliği ile ilgili açıklamaları, bu bakımdan ayrıca değer kazanmaktadır.

PARTİMİZİN NİTELİĞİ

Kongre Kararları'nın 1. Bölümü Partimizin niteliği ile ilgili açıklamaları ve bu kapsamdaki görüşleri tekrar dile getiriyor ve vurguluyor. Bu bölümün 1 No.lu kararında Partimizin, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişi olarak, bilimsel sosyalist hareketin geçmişten geleceğe sürekliliğinin bilincinde olduğu ve her hal ve şartta mücadelenin örgütlü olarak sürdürüleceği ifade edilmektedir. Emperyalizme, faşizme ve kapitalizme karşı mücadeleyi her hal ve şartta örgütlü olarak yılmadan sürdürmek kararında olundugunun açıklanması, Partimizin, aynı zamanda, bilimsel sosyalist hareketin geçmişten geleceğe uzanan sorumluluğunu da üstlendiğinin ifadesidir. İşçi sınıfı partileri için mücadelenin sürekliliği ve kesintisizliği, somut koşullara uygun somut biçim ve yöntemlerin gündeme girmesine hazırlıklı olma, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesini başarıya ulaştırmanın önemli bir koşuludur. Bu, işçi sınıfı partilerinin evrensel niteliklerinden biridir. Partimizin bu niteliğini 2. Büyük Kongre Kararları'nda yer alan diğer bütün kararlar gibi bu karar da, yukarıda kısaca özetlenen ülkenin içinde bulunduğu dönemle ilişkisi içinde değerlendirildiğinde gerçek anlamına kavuşabilir. Her hal ve şartta örgütlü olarak görev başında olunacağının açıklanması, aynı zamanda, işçi sınıfımızın burjuvaziye karşı yürüttüğü mücadeledeki kararlılığın da bir ifadesi olmaktadır.

PROLETER ENTERNASYONALİZMİ VE PARTİMİZ

Her hal ve şartta örgütlü olarak görev başında olacak olan Partimiz, her hangi bir işçi partisi veya işçi sınıfı partisi değildir; Partimiz proleter enternasyonalizm ilkelerine bağlı, bilimsel sosyalist bir partidir. Kongre Kararları'nın 1. Bölümünde yer alan ve Partimizin enternasyonalizm anlayışını kapsamlı olarak dile getiren 2 No.lu karar, Partimizin niteliğine ilişkin bir diğer önemli öğeyi vurgulamaktadır. Proleter enternasyonalizmine bağlılık ve bunun gereklerini yerine getirmek yolunda mücadele etmek, bilimsel sosyalist partilerin evrensel niteliklerinden bir diğerini oluşturmaktadır. Enternasyonalizmin vazgeçilmez bir koşulu, her partinin kendi ülkesindeki işçi sınıfı hareketini güçlendirmesi ve sosyalist devrimin görevlerini başarı ile yerine getirmesidir. Kongre Kararı, bunu dikkate almayan veya dünyada başarı ile ülkede başarının karşılıklı ilişkisini gözden kaçırarak bu koşulu mutlaklaştıran anlayışları red etmektedir. Proleter enternasyonalizminin somut örgütleniş biçimindeki gelişmeleri, dünya bilim-

sel sosyalist hareketinin ve işçi sınıfı partilerinin gelişme ve olgunluk düzeyinin dışında arayan ve sonuçta proleter enternasyonalizmi ilkelerinin özünü boşaltan milliyetçi eğilimler ile sözde enternasyonalizmden yana olan, bu konuda keskin sol gevezelik edenlerin anlayışları bu konudaki kongre kararımızla mahkum edilmektedir.

Partimizin niteliğine ilişkin Kongre Kararları'nda yer alan açıklamaların önemli bir yanı ise, kısıtlı demokrasi ortamında işçi sınıfı partisi kurulamaz diyerek bulanık suda balık avlamak isteyenlerin, Türkiye İşçi Partisi düşmanlığını ilkesiz ve makyavelist politikalarının esası haline getirenlerin hesaplarını boşa çıkaracak nitelikte olmasıdır.

KONGRE KARARLARINI YAŞAMA GEÇİRMEK İÇİN

2. Büyük Kongre Kararları bütün parti örgütlerine görevler yüklemekte, önümüzdeki dönem çalışmalarına yol göstermektedir. Kongre Kararları, yaşama geçirildiği, bu yönde başarılı adımlar atıldığı ölçüde gerçek değerlerine kavuşacak, burjuvazinin işçi sınıfımızın ve bilimsel sosyalist hareketin önüne diktiği engellerin yerle bir edilmesinin güçlü silahları olacaktır. Kongre Kararlarını, çalışma ekipleri dahil bütün örgüt birimlerinin görev alanlarında rehber olarak değerlendirmeleri mücadeleye güç katacaktır.

Kongre Kararları'nın herbiri, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin belli bir alanına ilişkin değerlendirmeleri ve bu değerlendirmelere dayanan görevleri belirtirken, aynı zamanda, hepsi bir arada, bir bütün oluşturmaktadır. Kararlar bu bütünsellik gözden kaçırılmadan değerlendirilirse gerçek anlamıyla kavranabilir, mücadelemizde örgüt birimlerine yol gösterebilir. Örneğin, Kongre Kararları'nın II. Bölümünün 9 No.lu kararında, sendikalar, meslek örgütleri ve demokratik kitle örgütleri yönetimlerinin ve sapkın akımların yanlış politikalarına karşı Partimizin etkin mücadeleyi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdüreceği belirtilmektedir. Açıktır ki, bu karar içinde yer alan mücadele hedefleri, bir yanıyla da, Kongre Kararları'nın 1. Bölümündeki 3 No.lu ve ideolojik mücadeleyi kapsayan kararı ile yakından ilişkili bulunmaktadır. Keza, ilerici sendikal harekete dair bir bölümü de içeren 9 No. lu aynı karar, Kongre Kararları'nın III. Bölümünde yer alan ve Parti örgütünü her yerleşme ve işyeri birimine kadar genişletmeyi, üye sayısını hızla artırmaya devam etmeyi, Partimizin güncel ve ivedi hedefi olarak saptayan 11 No.lu kararla yine yakından ilişki içinde bulunmaktadır. Çünkü, sapkın akımların kitle örgütlerinde etkisiz hale getirilmeleri, bilimsel sosyalizm dışı bu akımlara karşı ödünsüz bir ideolojik mücadele yürütmeyi ve bunu hızlandırmayı gerekli kılmaktadır. Yine aynı şekilde, ilerici sendikal hareket içindeki, farklı ideolojik ve politik tutumlara sahip görünseler de, özünde anarko sendikalist eğilimler taşıyan anlayışların etkisizleştirilmesi ise, DİSK'e bağlı sendikalar tabanında ve işyerlerinde hızla yeni sendikalı üye kazanmayı, çalışma ekipleri sayısını çoğaltmayı, niteliklerini hızla geliştirmeyi gerekli kılmaktadır. Kongre Kararları'nın bu bütünselliği içinde ele alınması ve bütün örgüt birimlerinin görev alanlarındaki somut durumlara uyumlaştırılması, 2. Büyük Kongremizin tüm örgüt birimlerine yüklediği görevlerin bilince çıkarılmasını ve buna göre önde duran görevlerin üzerine güçlü bir şekilde gidilmesini sağlayacak önemli bir noktadır.

KONGRE KARARLARI ÖRGÜT BİRİMLERİNİ GÖREVLENDİRİYOR.

Öte yandan, örgüt birimlerini doğrudan görevli kılma, bazı kararların metninde bulunmasa bile, Kongre Kararları'nın herbirinin, bütün örgüt birimlerinin kendi görev alanlarında yürüttükleri çalışmaları ilgilendiren sonuçları vardır. Her örgüt biriminin bu sonuçları kavraması ve dikkate alması Kongre Kararları'nı işlevsel kılmanın bir gereği olarak görülmek durumundadır. Örneğin Kararlar'ın «Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez» başlığını taşıyan II. Bölümünün 7 No. lu kararı, CHP yönetiminin sürdürdüğü politikayı değerlendirerek, emperyalizm ve büyük burjuvazi ile uzlaşmaya dayanan politikanın terk edilmesi doğrultusunda bir çağrıyı içermektedir. Ve Parti örgütleri için karar metninde her hangi bir görevli kılma durumu bulunmamaktadır. Oysa, Büyük Kongremizin bu kararı bütün çalışma ekiplerine, bütün ilçe yönetim kurullarına, kısacası bütün örgüt birimlerine görevler yükleyici sonuçları içeren bir karar niteliğindedir. Çünkü CHP'yi kitlelerin örgütlü birleşik gücüne dayanan mücadeleye katmak da mücadele ile sağlanacaktır. CHP yönetiminin bu çizgiye getirilmesi, aynı zamanda, CHP tabanının bu yöndeki baskısı ile gerçekleşebilir. CHP tabanının, CHP'li üyelerin, alt kademe yöneticilerinin, CHP merkez yönetiminin bu politikası konusunda uyarılmaları, açıktır ki, çalışma ekiplerimize, yörel yönetim kurullarına bu yönde çalışma yürütmek üzere görevler yüklemektedir. Bu bakımdan, Kongre Kararları, bütün örgüt birimleri için mücadelemiz bakımından çıkarılacak önemli sonuçları olan, bu sonuçları çıkarabildiğimiz oranda güç katacak temel belgelerdir.

KONGRE KARARLARINDAN ALDIĞIMIZ GÜÇLE YENİ MEVZİLER KAZANMAK İÇİN İLERİ

2. Büyük Kongre, Partimizin gücüne güç kattı. 2. Büyük Kongre, işçi sınıfımızın ve emekçi kitlelerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm bayrağını daha da yükseltmeleri için önemli bir dayanak oldu. 2. Büyük Kongre , tüm örgüt birimlerine onur veriyor, görev veriyor, sorumluluk yüklüyor.

Daha güçlü örgüt, Daha etkin eylem, sosyalizm mücadelesinde yeni mevziler kazanmak için ileri!

2. Büyük Kongre Kararları'nı yaşama geçirmek için ileri!

ÇALIŞMA EKİPLERİ İLE İLGİLİ KONGRE KARARININ GEREĞİ YERİNE GETİRİLİYOR.

2. Büyük Kongre'mizin aldığı karar gereği bütün ilçelerimizde organlarda görevli üyelerin çalışma ekiplerinde görevlendirilmesine başlandı.

2. Büyük Kongre'miz bu konuda bir tüzük değişikliğine gerek olmadığını ve kurullarda görevli üyelerin de bir çalışma ekibine üye olmasını karara bağlamıştı. Kongre Kararlarını yaşama geçirmek için örgütlerimizin çalışmalarının ilk maddeleri arasında yer alan üst kurul üyelerinin çalışma ekiplerinde görevlendirilmesi ile Parti üyeliğinin ekip üyeliği ile somutlanacağı ilkesi daha açık bir anlam kazandı.

———o0O0o———

ÇARK BAŞAK'LA İLGİLİ İKİ DAVA BERAATLA SONUÇLANDI

Genel Başkan Behice Boran ve Nurdan Orpen ÇARK BAŞAK'ın 1. cilt 9. sayısında yayınlanan «15-16 Haziran İşçi Sınıfı Eylemi» başlıklı yazıdan dolayı 'suç olan bir fiili övme' iddiasıyla yargılandıkları davada beraat ettiler. Türk Ceza Kanunu'nun 312. maddesinden yargılanan arkadaşlarımızın 28.3.1979 günü sona eren davası Toplu Basın Mahkemesi'nde görülüyordu.

ÇARK BAŞAK'ın 1 Mayıs tarihli özel sayısında yayınlanan marşlardan dolayı Ağır Ceza Mahkemesi'nde 142. maddeden yargılanan Nurdan Orpen arkadaşımız 19.3.1979 günü beraat etti.

———o0O0o———

ÇARK BAŞAK ABONELERİNİN YENİLENMESİ SÜRÜYOR

Merkez Yönetim Kurulu kararı gereğince bütün üye ve aday üye arkadaşlarımızın abone olması gereken Merkez yayın organımız ÇARK BAŞAK'ın abone yazımına bütün il ve ilçe örgütlerimizce başlandı.

Bu sayıdan itibaren 15 günlük olarak yayınlanmaya başlayan ÇARK BAŞAK'ın abone tutarı eskisi gibi 60 TL. olacak. Örgütler abone listelerini ve bedellerini gecikmeksizin Genel Merkez'e iletmelidirler.

Abone bedelleri bilindiği gibi, Türkiye İşçi Partisi Basın Bürosu Hesabı, Hesap No: 330, Ziraat Bankası Çemberlitaş İstanbul hesabına herhangi bir Ziraat Bankası Şubesinden yatırılacaktır.

Bilim ve Sanat Olarak Politik Mücadelemiz

Biz bilimsel sosyalistler, bütün ülkeleri ve bütün sınıf güçlerini hareketli-dinamik yönleriyle ele alır değerlendiririz. Her ülkedeki işçi sınıfı partisi ve onun militanları sınıf güçlerinin içinde geleceği tayin edecek olan ama o sıra diğer eğilim ve hareketlerin içinde öne çıkmamış bulunan çelişki yumağının içindeki gelişen özü görüp yakalayabiliriz. Bilimsel sosyalist parti, görünürde ne kadar güçlü olursa olsun geleceği olmayan ya da yapay olgulardan değil gelişen ve güçlenecek olan olgulardan, başka bir deyişle yaşayan hayatın kendisinden kalkarak politikasını, strateji ve taktiklerini çizer.

Bu adı üstünde hareketin bilimselliğinden gelir. Çünkü işçi sınıfı partisi ve onun militanları toplumsal evrimin nesnel yasalarını, tarihi yapan sınıf mücadelesinin gelişme koşullarını bulundukları toplumun gerçeğinde yakalamaya çalışırlar. Bu onlara, sınıf güçlerinin durumunu saptamakta ve ona göre sınıf güçlerini gerçekçi hedeflere yöneltmelerini sağlamakta bir kılavuz rolü oynar.

Özellikle içinde yaşadığımız dünyanın bugünkü gelişme koşullarının bilinmesi, içinde yaşanılan toplumun gelişme doğrultusuyla bağlarının kurulabilmesi de öncü güç olan partinin, doğru bir taktik seçmesinin temel unsurlarının bir diğer nedenidir.

Hareketin bilimselliğinin göstergeleri bu kadarla da sınırlı değildir. Parti eğer kitleleri kendi bilincine çıkarmak için çabaladığı kadar kitlelerin mücadelesinin deneylerini ve pratik sonuçlarını doğru algılayabiliyorsa ve kendi bilimsel kavrayışı ile bu bilgileri yoğurabiliyorsa kısaca kitlelerin bilgi, deney ve mücadele pratiklerinden yararlanabiliyorsa kitleleri yönetebilir.

Kitleler üzerindeki saygınlığı ve politik otoritesi ne kadar güçlü olursa olsun, geçmişten getirdiği siyasi bilinç ve denenmiş becerisi ne kadar köklü ve yaygın olursa olsun Parti, bunu durmaksızın çoğaltmak ve yükseltmek zorundadır. Her yeni durumda Parti, çizdiği politikayı kitlelere benimsetmek için çaba gösterecektir. Ve bu çabalar, partinin kitleler içindeki saygınlık ve otoritesini artıracağı gibi, kendi mücadele bilinç ve kararlığını da durmaksızın yükseltecektir.

Bilimsel sosyalist işçi sınıfı partileri işçi ve emekçi kitleler içindeki çalışmalarında hiç bir zaman yanılmaz, hata yapmaz bir otorite gibi davranmazlar. Küçük ya da büyük, şu ya da bu birimde kitlelerin yaşamına malolmuş olan hataları olursa, başarılarını olduğu gibi, hata ve yanlışların da nedenleri ile birlikte kitlelere açıklarlar. Dünya işçi sınıfı ve sosyalist hareketinde defalarca belirtildiği gibi bu, işçi sınıfı partilerinin bir zaafı değil, tam tersine gücünün belirtisidir. Hiç bir bilimsel sosyalist parti eksik ya da zaaflarından ve onları açıklamaktan çekinmez. Çünkü bilir ki bu eksik ve zaaflar ancak nedenleriyle birlikte açıklandığı oranda kitlelere malolmuş eksik ve yanlışlıklar da ortadan kaldırılabilir. Böylece eksik ve yanlışlıklar partinin zaafı değil, tersine gücü haline getirilebilir. Bilimsel sosyalist olmanın gereklerinden biri de budur.

PARTİ KİTLELERİ SOMUT DURUMUNU SAPTAYARAK YÖNETİR

Sınıf hareketinin öncüsü olan Parti kitleleri ancak onların deneyleri, bilinç düzeyleri ve mücadele için kararlılıklarını saptayarak ve bu gerçeklerden hiç bir zaman uzaklaşmadan yönetebilir. Burada öznel niyetler değil, somut durum söz konusudur. Sınıf güçlerinin somut durumu iyi saptanamazsa ya da keyfi olarak saptanırsa, girişilen eylemler bir macera olmaktan öteye gidemez. Öncü ile kitlelerin bağı kopar ve yanı parti yenilgiye mahkum olur. Parti içinde meydana gelen sapmaların temellerinden biri bu tür küçük burjuva kaynaklı, somut durumu bir kenara iten ve öznel olarak yapılan saptamalardan kaynaklanır. Genel olarak goşizmin de temel özelliklerinden biri budur.

Somut durumu bilmek, kitlelerin mücadeledeki kararlılık düzeylerini saptamak işin sadece bir yanıdır. Parti bu durumu dikkate alarak eylemini ve hedeflerini seçer. Ama bu duruma mahkum olarak değil.

Parti bu somut durum içinde gelişecek olan ve hatta o dönem içinde öne çıkmamış olan eğilimi saptamak zorundadır. Sınıf hareketinin dinamik yönünü yakalamak denen olgu budur. Bu olgu her zaman gelişecek olan olgu olmayabilir. Kimi dönemlerde hareketin tüm parlaklığına karşın sınıf hareketinin geri çekilme süreci başlamıştır. Buna göre parti geri çekilme koşullarında sınıf hareketini bozguna uğratmadan yeniden sıçramaya hazır geri bir düzeyde, (deyim yerindeyse mevzide) tutunabilme becerisini gösterebilmelidir. Bu, her hal ve koşulda örgütlü olarak mücadele edebilmenin zorunlu bir gereğidir.

PARTİ ELDE EDEBİLDİKLERİYLE YETİNMEZ

Genel olarak Parti sınıf hareketinin yükselen koşullarında elde edebildikleriyle yetinen bir mücadele hattı tutturamaz. Öncülüğün gereği, gelişmenin yönünü ve ileri hedeflerini saptayabilmektir. Oportünistlerle bilimsel sosyalistler arasındaki ayırım çizgisi de temel olarak budur. Biri, yani oportünistler gelişeni göremedikleri için her yeni ve ileri durumda o durumla yetinmeyi yani uzlaşmayı savunurken, bilimsel sosyalistler gelişmenin ve ileri hedeflerin savunucusu ve yürütücüsüdürler.

Bilimsel sosyalist partilerin güç kaynaklarının temeli işte bu bilimsel sosyalist politikalarıdır. Ne var ki, tüm bunların bilinmesi ve uygulanması için çalışılması da sınıf hareketinin gelişmesi ve zaferi için yetmez. Saptanan eylem hedeflerinin başarıyla yaşama geçirilebilmesi gerekir. Hedeflerin yalın bir biçimde ve eksiksiz olarak ortaya konulabilmesi, kitlelere benimsetilebilmesi ve saptanan hedeflere yönelik olarak sınıf mücadelesinin ustalıkla yönetilebilmesi gerekir. İşte bu sanattır. Bilindiği gibi Lenin, devrimci durum için üç temel zorunlu unsuru saymış ve devrimin gerçekleşebilmesi için bunlara ilaveten bir dördüncü koşul olarak «devrim bir sanattır» demişti.

BİLİMSEL SOSYALİST POLİTİKA AYNI ZAMANDA BİR SANATTIR

Bu zorunlu dördüncü koşul, sadece devrimci durum için söz konusu değildir. Açık, yalın, herkesin anlayabileceği bir biçimde her düzeyde ve her biçimde sürdürülen bilimsel sosyalist politika tümüyle aynı zamanda bir sanattır. Parti kitleler içinde çalışırken, bir yığın somut çelişki içinden en temel ve geliştirici olanı yakalamakla kalamaz. Bunu, aynı zamanda en iyi bir biçimde ifade edebilmelidir. Ortaya konacak sorunu en iyi bir biçimde ifade edebilmek, tumturaklı sözlerle anlatmak değildir. Sorunun diğer sorunlarla olan bağlantılarını, neden en önemli sorun olduğunu, bu sorunun çözümü için yapılacak eylemin neden diğer sorunların çözümünü de sağlayacağını, açık, yalın, herkesçe anlaşılabilir ve özlü bir biçimde anlatabilmektir.

Gerek kitlelerle olan ilişkilerimizde ve gerekse tek tek kurulan ilişkilerde, eğitici, öğretici ve geliştirici olabilmek de ancak böylece olanaklıdır.

PARTİLİ HER SOMUT DURUMUN VE SORUNUN KENDİ İÇİNDE AÇIKLAMASINI YAPABİLMELİDİR

Partili, bulunduğu çevrenin içinde sevilen, sayılan ve kendine güvenilen kişi olmalıdır, diyoruz. Bunun gerçekleşebilmesi için kısır çekişmelerden uzak durmak, papağanlar gibi bir dediğini sürekli tekrar etmeden, her yeni durumun ve yeni sorunun kendi içinde açıklanmasını yapabilmek gerekir. Davranışlarda tutarlı olmak, özelle geneli ayırabilmek ve özel olanı genele bağlayabilmek, her alanda ve her zaman yürüttüğümüz ideolojik ve politik mücadelemizin açıklanmasındaki sanat unsurudur.

Kısaca politik mücadeledeki tutumumuz bilimsel olduğu kadar sanatsaldır da. Çünkü bilimsel sosyalist politika aynı zamanda bir sanattır.

Kısaca propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarımızın etkinliğinin artabilmesi sanat öğesinin ne kadar başarıyla kullanılabildiğine bağlıdır. Kaba saba, başı sonu olmayan, ya da açık ve yalın anlatım adına basitliğe indirgenmiş bir propaganda konuşmasıyla; her söylenenin bilinçlere kazındığı ve coşkuyla dinlenen bir konuşma arasında dağlar kadar fark vardır. Biz birincisini değil ikincisini istiyoruz ve onun için çalışıyoruz. Çünkü kitle içindeki çalışmalarımızdan, birbirimizle olan ilişkilere kadar tümü eğitici, geliştirici ve eyleme yöneltici olmalıdır. Bunun için de sanat unsurunu bilimsel sosyalist politik mücadelemizin temel unsurlarından biri yapmak için çalışmalıyız.

Yerel örgütlerde Basın Sorumlularının Yerel Basınla İlişki Görevleri

Partimiz, kitleleri Parti Programı ve mücadele hedefleri etrafında toplamak, mücadeleye sokmak için en geniş işçi - emekçi kitlelere sesini duyurmak zorundadır. Doğrudan ve dolaylı süreli yayınlarımızla birlikte süresiz yayınlarımız bu amacı ancak belli bir ölçüde yerine getirebilirler. Parti bildirileri, afişleri, toplantıları da Partinin doğrudan kullandığı propaganda araçlarıdır. Ancak Partimizin bütün bu araçları kullanabilme olanağı ile ulaşmak istediği kitle büyüklüğü arasında bir açıklık vardır. Bir yandan Partinin propaganda araçlarını geliştirip, kitleselleştirmek için çaba göstereceğiz, öte yandan da bütün elverişli araçlardan yararlanarak Partinin propaganda araçlarının gücü ile, hedeflediği kitle arasındaki açığı kapamaya çalışacağız.

Bu araçlardan birisi de yerel basındır. İlçe çapında yayınlanan küçük, bazen günlük, bazen de daha aralıklı gazetelerden bölge gazetelerine kadar bütün yerel basında Parti propagandasını geliştirmek görevimizdir. İl ve ilçe basın sorumluları Parti yayınlarının dağıtımı, abone sayısının artırılması ve sağlanan paranın yayına ulaştırılmasını geliştirmek; yayınlara daha çok ve düzenli haber akışını sağlamak gibi görevlerinin yanında yerel basınla ilişkilerin kurulup geliştirilmesinden de sorumludurlar.

Çoğunlukla iyi örgütlenmemiş, yeterli kadro ve haber olanaklarına sahip olmayan yerel basın, bu açığını kapatabilmek için yerel sorunlar, olaylar ve gelişmeler üzerine Parti görüşlerine, bildiri ve açıklamalarına daha kolayca yer verebilir. Parti örgütünün bütün etkinliklerinin basına ulaştırılması bunu sağlamanın birinci adımıdır. Bu haberlerin, bültenlerin iyi düzenlenmiş; Parti görüşünü, iletmek istediği mesajı iyi ifade etmiş olması şarttır. Düzenli bülten, haber vermenin yanında yerel basın organlarının yönetici ve çalışanları ile kurulacak ilişkiler de bu bültenlerin gazetede yer almasını kolaylaştıracaktır.

Yerel örgütlerimiz çoğu kez önemli, kamuoyunu o sıra yakından ilgilendiren, gazetelerde öne çıkan olaylar ve gelişmeler hakkında Parti görüşlerinin bülten olarak basına verilmesine özen göstermektedirler. Ancak, bu tür konuların yanında o sıra aynı ölçüde canlı, aktüel görülmeyen ama işçi - emekçi kitleleri ilgilendiren sorunlar hakkında Parti'nin görüşlerini de, çözüm önerilerini de bülten haline getirmek gerekir. Böylece kitleleri ilgilendirecek, ancak yeterince dikkat çekilmemiş yeni sorunların açığa çıkması da sağlanacaktır.

İl Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu'nun ya da bir çalışma ekibinin ulaşım, kitle sağlığı, konut sorunu gibi konularda yapacağı araştırma ve somut tesbitler aynı zamanda bir bültenin konuları olmalıdır. Bütün Parti birimlerimiz; çalışma ekiplerimiz, ilçe ve il yönetim kurullarımız görev alanlarında Partinin etkinliğini artırmak için çeşitli araştırmalar, tesbitler yapmaktadırlar. Parti eylemi sırasında yeni yeni sorunlarla karşılaşmakta ve bu sorunlara çözüm önerileri geliştirmektedirler. Bu tür araştırma ve tesbitler görevimizi nasıl yerine getireceğimiz sorusunun cevabını bulmak için kaçınılmaz olarak yapılmaktadır. Yerel örgütlerin Basın Sorumluları bu çalışmaları basına yansıtmalı ve bu yolla yerel basında Parti'nin daha çok yer almasını sağlamalıdırlar. Alt kademelerin araştırma ve tesbitlerini basına yansıtılacak şekilde düzenleyerek üst kademelerine sunmaları ilçe ve il basın sorumlularının görevlerini kolaylaştıracak ve geliştirecektir.

Burada ölçü, hangi haber ve bildirinin basında yer alabileceği değil, olabildiği kadar çok haberin basına aktarılması olmalıdır. Parti bültenlerinin zamanında verilmesi yanında; fotoğraf, grafik, istatistik gibi yan unsurlarla desteklenmesi de gazeteye girmesini kolaylaştıracaktır.

İlerici, demokrat politik çizgide olan yerel basınla kurulacak ilişkiler daha da önemlidir. Yerel bültenlerle birlikte, Genel Merkez bildiri ve haberlerinin; Parti yayınlarının da bu gazetelere ulaştırılması gerekir. Yayınların bu gazetelere postalanması yerine elden götürülmesi, önemli ve gazetenin yararlanabileceği yazılara dikkat çekilmesi, doğrudan bir ilişki kurulması ve geliştirilmesi için de yararlı olacaktır.

Yerel, küçük gazeteler çoğu kez klişe bulma zorluğu çekerler. Çoğu ilçede ve ilde klişe yaptırma olanağı yoktur. Bu gazeteler yalnızca yazılarla dolu çıkamıyacakları için bulabildikleri klişelere yer vermeye daha açıktırlar. Burada Parti ambleminin, Merkez ve yerel yöneticilerin klişelerinin gazeteye sağlanmasını doğrudan Parti örgütleri üstlenebilirler. Parti Genel Merkezinden bu klişelerin bir kısmına sağlamak mümkündür.

Bugün yerel örgütlerimizde gittikçe daha açık olarak önemi kavranmakta olan bu sorunun düzenlenmesi konusunda başarılı çalışmalar yapılmakta ve gelişme kaydedilmektedir. İstanbul'da yayınlanan ve ülke düzeyinde dağıtımı yapılan büyük gazetelerin tümü çeşitli bölgelerde baskı yapmakta ve yerel sayfalar düzenlemektedirler. Bu sayfalarda Parti yerel örgütlerinin haberleri daha çok yer almaya başlamıştır. Bir gazetenin aynı günkü sayısında, örneğin orta Anadolu baskısında Kayseri İlimizin, Ege baskısında İzmir ilimizin bültenleri yer alabilmektedir. Burada dikkat edilecek nokta bu sayfaların çok erken saatlerde hazırlandığıdır. Güncel olaylara dayanan Parti bültenlerinin öğlenden önce verilememesi halinde ertesi günkü gazeteye giremeyeceği, dolayısıyla güncelliğini yitirerek gazetede hiç yer almayacağı bilinmelidir.

Öncelikle basın sorumlularının bu konularda eğitilmesi, gerekli bilgilerle donatılarak becerilerinin geliştirilmesi de kurulların eğitim görevleri arasında yer almaktadır.

Partimizin örgütlenmesinin kitleselleşmesi Parti'nin mücadele hedefleri etrafında çok daha büyük kitlelerin toplanması için daha elverişli koşullara sahip olduğumuzu biliyoruz. Parti propagandasının daha geniş kitleleri hedeflemesi ve bunlara ulaşması bu potansiyeli örgütlü güce dönüştürmek için şarttır. Yerel basınla kurulacak ilişkiler bu alanda atılacak adımlardan biridir.

PROPAGANDADA YENİ YÖNTEMLER

Parti propagandasını en geniş kitlelere ulaştırmak, Partinin etkinliğini artırmak için bütün olanaklardan yararlanan örgütlerimiz yeni propaganda yöntemleri de geliştiriyorlar.

İzmir İl örgütümüz de daha önceden tesbit ettiği uygun yerlerin ölçüsüne göre düzenlenmiş dev afişler hazırlayarak buralara yapıştırdı. Tek tek tabaka kâğıtlar üzerine hazırlanan harfler yanyana yapıştırıldığında dev boyutlu afişler ortaya çıktı. Şehrin en merkezi yerlerine yapıştırılan bu dev boyutlu afişler herkesin dikkatini çekti ve etkili bir propaganda sağladı.

Sınıf Uzlaşmacılığına Karşı Mücadeleyi Yükseltelim

İlerici sendikal hareketin durumunu değerlendiren Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu DİSK'de yer alan son gelişmelere ilişkin olarak aşağıdaki bildirinin yayınlanmasına karar vermiştir.

«Bazı sendikaların ve sendika yöneticilerinin geçici veya kesin olarak DİSK üyeliğinden çıkarılmaları ilerici sendikal hareketin yıllar önce içine itildiği bunalımın yeni bir sonucudur.

1971 sonrasında DİSK'in sosyal demokrasiye saptırılması yolundaki girişimlerin sonucu derin bir bunalıma itilmesinde şimdi DİSK üyeliğinden uzaklaştırılanların en önde rolleri olduğu hatırlardadır. Gerçekten de, 1971 sonrasında DİSK üst yönetimini oluşturan genel başkan ve bir kısım yöneticilerin, hareketi sınıf ekseninden uzaklaştırıp sosyal demokrasiye saptırma girişimleri 1975'de yapılan 5. Genel Kurul'da tırmandırılmış ve Partimiz üyesi veya yanlısı yöneticiler her türlü sahteciliğin de uygulandığı bir ortamda DİSK yönetiminden uzaklaştırılmışlardı. Daha sonra, bununla da yetinilmeyip, Partimiz üyelerinin yönetimlerinde olduğu sendikaların eritilmeleri, bu sendikaların yılların oportünistlerine ve sendikal hareket içindeki durumları karanlık olanlara peşkeş çekilmesi, bunun başarılamadığı hallerde de DİSK dışına çıkarılmaları, Partimiz üyesi işçilerin işverenle anlaşılarak işlerine son verilmesi, bunların hepsi, şimdi DİSK üyeliğinden çıkarılanların ve onları çıkaranların elbirliğiyle gerçekleştirildi.

Büyük burjuvazinin DİSK üzerindeki planları ile çakışan ve nesnel olarak büyük burjuvazinin işine yarayan bu operasyonlar şimdi kendi mantığı içinde tasfiyecilerin tasfiye edilmesi noktasına varmıştır. Son ihraçlar bunun kanıtlarıdır.

Bununla beraber, Partimiz, son ihraçların, ihraçlara gerekçe yapılan davranışlar gibi, hareketi yeni zaaflarla ve tehlikelerle karşı karşıya bırakacak nitelikte olduğu görüşündedir. Belirtmek gerekir ki, ilerici sendikal hareketi güçlendirmenin ve geliştirmenin yolu, yeni tasfiyeleri gündeme getirmek değil, DİSK'i ve bağlı sendikaları demokratik bir işleyişe kavuşturmaktan geçmektedir.

İlerici sendikal hareketin birliğini sağlamayı ve bunu korumayı devamlı gözeten ve buna dayanan bir politikanın ısrarlı, kararlı savunucusu olan Partimiz, DİSK'in 1971'den bu yana içine düşürüldüğü durumdan kurtarılması ve hareketin tekrar sınıf eksenine oturtulması için:

1) 1975'den sonra politik görüşleri nedeniyle DİSK veya DİSK'e bağlı sendika üyeliğinden çıkarılanlar hakkındaki ihraç kararlarının —bu arada son ihraç kararlarının— ortadan kaldırılmasını,
2) DİSK'in ve bağlı sendikaların demokratik bir işleyişe kavuşturulmasını sağlayacak demokratik tek tip tüzüğün kabulünü DİSK üyeliğinin bağlayıcı koşulu haline getirilmesini,
3) Sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine gerçekten bağlı, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin gereklerine uygun bir politikayı yürütebilecek bir yönetimin oluşturulmasını,

gerekli görmektedir.

Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının ekonomik mücadelesini burjuvazinin çıkarlarıyla barıştırmayı öngören sınıf uzlaşmacılığına karşı etkin mücadeleyi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürecektir.

Türkiye İşçi Partisi, farklı politik ve ideolojik tutumlara sahip görünseler de, ilerici sendikal hareketi sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden uzaklaştıran, özünde anarko-sendikalist eğilimler taşıyan ve böylece hareketi burjuvazinin bazı kesimlerinin yedeğinde tutma sonucunu doğuran anlayışlara karşı etkin mücadeleyi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürdürecektir.»

Seçim Yasalarında Değişiklik Teklifi Anti-Demokratiktir, Anayasaya Aykırıdır

Mecliste grubu veya üyesi bulunan bütün Partilerin oluşturdukları ortak komisyonca hazırlanan ve ilgili komisyonlardan geçerek Meclis gündemine gelmiş bulunan «Seçim Yasalarında Değişiklik Teklifi»ni inceleyen Merkez Yönetim Kurulu'muzun kararı ile yayınlanan bildiri kamuoyuna açıklandı. Yeni teklifin Anayasa'ya aykırı ve anti demokratik olduğunu tesbit eden Parti bildirisi basına ve parlamenterlere de gönderildi.

Bildirinin özetini yayınlıyoruz:

«Faşistler ve sağ partilerle birlikte CHP'nin elbirliğiyle yürüttükleri ortak çalışmanın sonucu olan yasa teklif ve gerekçesinin tam metnini inceleyen Türkiye İşçi Partisi, yasa teklifinin anti demokratik ve Anayasa'ya aykırı olduğu görüşüne varmıştır.

Sol'a karşı, demokratik toplumsal muhalefetin Parlamentoda temsilini engelleme doğrultusunda olan yeni düzenlemeler, şu anda Meclis'te temsilcisi bulunan ve kimi erime durumundaki sağ partilerin ve bu arada CHP'nin seçim olanaklarını elverdiğince perçinlemek amacını taşımaktadır. Seçime katılma şartını 'mecliste grubu bulunmak' yerine, 'mecliste temsil edilmek'e bağlayan yasa tasarısı öte yandan 'bütün ilçeleriyle örgütlü bulunan il sayısını' 15'den 23'e çıkarmaktadır.

Böylece bugün Meclis'de temsil edilen bütün sağ partilerin seçime katılması sağlanırken, demokratik toplumsal muhalefetin mecliste temsili engellenmektedir.

Öte yandan seçim güvenliği açısından önemli olan seçim kurullarının bileşiminde yapılan değişiklikler, seçime katılan partilerin yasalar karşısında eşitliği temel ilkesine aykırıdır. Dört yıl önceki seçimde alınan oylar tek ölçüt kabul edilmekte, ülkenin siyasal yaşam ve ortamını değişmez kabul eden statükocu, tutucu bir görüşe dayanmaktadır.

Yeni değişiklikler arasında 'seçmenlerin damgalanması' gibi insan onurunu zedeleyici hükümler yanında, afiş asılması da engellenmektedir. Partimizin 1977 seçimlerinde bu alanda gösterdiği başarının yasa değişikliğini hazırlayan partilerde yarattığı huzursuzluk bu kararı doğuran başlıca nedendir.

Yasa teklifi getirdikleriyle anti demokratik olduğu kadar getirmedikleriyle de anti demokratiktir. Seçmen yaşının 18'e indirilmemesi, yurt dışında çalışan milyonluk işçi kitlesine seçmenlik hakkının tanınmaması teklifin getirmedikleri arasında yer almaktadır.

SONUÇ OLARAK, faşist ve sağ partilerin temsilcileriyle birlikte ortak komisyon içinde yer alan CHP'nin de 'demokrasi' anlayışını sergileyen teklif, Türkiye işçi sınıfının ve onun politik örgütünün seçimler dışında bırakılmasını, böylece siyasal yaşamın dışına itilmesini amaçlamaktadır. Bu hesabı yapanlar yanıldıklarını göreceklerdir. Bu hesap boşa çıkarılacaktır.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ, GÖREV VE SORUMLULUĞUNUN BİLİNCİNDEDİR; GEREĞİNİ YAPACAKTIR, YAPMAKTADIR.»

Parti Yaşamında Mali Sorunun Önemi Üzerine

Bilimsel sosyalist partilerin burjuvaziden bağımsız olarak kurtulup gelişmelerinde bilinçli ve örgütlü üyelerinden başka güvenceleri yoktur. Parti en küçüğünden en büyüğüne kadar tüm çalışmalarını, örgütlü üyelerinin üzerlerine düşen görevleri en yüksek özveriyle yerine getirmelerine dayandırmak zorundadır. İşçi sınıfı partilerinin ayırdedici temel özelliklerinden biri de demokratik merkeziyetçi olmaktır. Demokratik merkeziyetçiliğin en temel ilkelerinden birinin ise tüm üyelerin parti yaşamında katkılarının artarak alınabilmesidir. Örgütlü çalışma ve üyelerinden beklenecek en yüksek özveri de ancak böylece sağlanabilir.

Bilinen ama üzerinde her zaman yeterince durulmayan, partimizin sınıfsal niteliği ile olduğu kadar bağımsızlığı ile de çok yakından ilişkili olan bir konu da mali kaynaklarımız sorunudur. Parti genel merkezinden en alt birimleri olan çalışma ekiplerine kadar tüm kademelerde üzerinde en çok durmamız gereken konulardan biri belkide en başta gelenlerinden biri olan mali kaynaklarımız sorunu tüm işçi sınıfı partilerinin can alıcı sorunlarından biridir.

Partinin durmadan artan gereksinimlerinin karşılanabilmesi ancak mali kaynaklar yaratılarak bunları geliştirip düzenli hale getirerek çözülebilir. Durmadan artan sayılarda tam vakit partide çalışması gereken kadrolar sorunu, Partinin kitlelere ulaşabilmesi için yayın ve öteki propaganda araçlarının giderlerinin karşılanması ve yeni yeni propaganda araçlarının devreye koyulması sorunu, partinin ideolojik yetkinliği için çıkarılacak yayınlar sorunu vb. tümü mali kaynaklar yaratmadan çözülemiyor.

PARTİNİN MALİ GÜCÜ İŞÇİ SINIFINA VE EMEKÇİ KİTLELERE DAYANMALIDIR.

Sorun sadece ve her ne pahasına olursa olsun para bulmak ile de sınırlı değil. Parayı kimden ve hangi sınıfsal kaynaklardan bulacağız? En temel sorun budur. İşçi sınıfı partisi mali kaynaklarını da işçi sınıfına ve emekçi kitlelere yaslandırmak zorundadır. Bu partinin bağımsızlığı için gözetilecek en temel ilkelerden birisidir. Kestirme yollarla, ya da goşist metodlarla para bulmak ya da birkaç milyoneri sempatizan yaparak mali sorunu çözmek gibi yollar, işçi sınıfı partileri için hiçbir zaman savunulamayacak yanlış ve ters bir küçük burjuva görüştür.

Parti, çalışmalarını bu tür kaynaklara bağlı olarak yürütürse, politik çizgisini ve ideolojik çözümlemelerini de aynı biçimde yapmak zorundadır. Eylemini buna göre yönlendirmek zorundadır. Politik ve ideolojik mücadele araçlarını buna göre seçmek zorundadır. Kısaca bu yol, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin yolu değildir. Çünkü bu yolla parti değil, ancak çete kurulur. Bu da işçi sınıfının ve emekçi halkın değil, burjuvazinin tercihlerine dayalı bir macera olmaktan öteye gidemez.

Mali sorun, işçi sınıfı partileri için doğrudan doğruya bir örgütlenme sorunudur. Partinin örgütlenmesine sıkı sıkıya bağlı bir sorundur. Sınıfa bilimi götürecek ve onu kendi mücadele hedefleri etrafında toplayacak, mücadeleye sokacak olan parti, kendini benimsettiği oranda ve işçi ve emekçi kitlelerden mali katkılarını da istemesini bilir. Sınıfın hareketi için partisine katkıda bulunmayı düşünmeyen, o harekete de katılmaz. Başka bir deyişle, sınıf hareketini geliştirmek lafla değil, işte böyle düzenli bağışla, mali katkıyla sağlanır.

Bu anlayıştan kalkarsak, en gelişkin parti birimi, sınıfıyla, işçi-emekçi kitlelerle en iyi bağ kurmuş olan parti, mali bakımdan da kaynaklarını işçi ve emekçi kitlelere dayalı olarak çözüyor demektir. Bu o parti biriminin kitleler içindeki artan gücünün de bir göstergesidir. Bir örnekle anlatmak gerekirse, bir kişiden alınacak bin lira yerine yüz kişiden alınacak onar lira her zaman işçi sınıfı partisi için tercih edilen ve savunulan bir yoldur.

Yayınlarımızı okutmak istiyorsak, bağışlamak yerine satmayı tercih etmeliyiz. Ancak böylece okunmasını sağlayabileceğimiz gibi, aynı zamanda bir emekçiye vereceğimiz yayının bedelini fedakârlık yapan bir başka emekçiden almamış oluruz.

Partisine bağış vermeyen, onun yayınlarını parasını verip de okumayan bir emekçi, kendi kurtuluşunun yolunu da daha bulamamış demektir. Aynı şekilde bağış toplamayı geliştirmek, yayınları parasını alarak ulaştırmak yerine, örneğin cebinden karşılayan bir partili iyi bir partili değildir. Elbette bütün partililer ve parti sempatizanları partiye olabildiğince çok bağış yapmayı, ödentilerini düzenli ödemeyi hiç bir zaman ihmal etmezler. Ama bu, kendine görev olarak verilmiş bir işin parasını kolaya kaçıp cebinden ödemek anlamına gelmez.

MALİ SORUN ÖRGÜT BİRİMLERİNİN SÜREKLİ BİR GÜNDEM MADDESİDİR.

İşte tüm bu nedenlerle ve bu kaygulardan kalkarak, mali kaynaklar sorunu tüm örgüt birimlerinin sürekli gündem maddelerinden biri olmak zorundadır. Partide iş bölümü var, bu konuyla da saymanlar ilgilenir, demek sorunun önemini küçümsemek ve hatta kavramamak demektir. Tüm üyeler ve birimlerdeki yöneticiler mali kaynaklarımızı geliştirebilmek, giderek artan gereksinimlerimizi karşılayabilmek için önerici olmak zorundadırlar. Öncelikle de önerilerini işçi ve emekçi kitlelerden sağlanan kaynaklarımızı geliştirmek üzerinde toplamalıdırlar.

Özellikle çalışma ekiplerimiz bu konuda çalışmalarını yoğunlaştırmalı ve her toplantılarında bağış toplanan işçi ve emekçi sayısının artmasını gözeten bir anlayışla çalışmalarını yönlendirmelidirler.

«Demokratikleşme İçin Plan 1978-1982» Tükendi

Partimizin hazırladığı «Demokratikleşme İçin Plan 1978-1982» ile ilgili çok sayıda talep Genel Merkez'e ulaştı. Ancak, basımından önce gelen Plan taleplerinin karşılanmasından sonra ilk talepler karşılanabildi. Örgütlerimizin ve örgüt dışından gelen isteklerin karşılanması mümkün olamamaktadır. Tümü tükenen Plan'ın ikinci basımının yapılması gerektiği halde, özellikle kağıt piyasasındaki darlık yüzünden kısa dönemde bunu gerçekleştirmek mümkün olamadı.

Bu nedenle Plan istekleri karşılanamamaktadır. Olanak bulunduğunda ikinci basımının yapılması kararlaştırılan Plan'ın basımına başlanılabildiğinde ayrıca duyurulacaktır.

———oOOo———

YÜRÜYÜŞ BEŞ YAŞINDA

Genel Başkan Behice Boran, YÜRÜYÜŞ'ün dördüncü yayın yılını doldurması üzerine Genel Yayın Yönetmeni Zeki Kılıç'a bir telgraf göndererek kutlamalarını dile getirdi. Boran'ın telgrafı şöyle:

«Sayın Zeki Kılıç
Yürüyüş Dergisi
Genel Yönetmeni

YÜRÜYÜŞ dergisinin 4. yayın yılını kıvanç duyduğumuz bir başarıyla bitirişinden dolayı sizi ve tüm Yürüyüş ailesini candan kutlarım. Derginin özellikle son aylarda gösterdiği atılım ve kaydettiği hızlı gelişme dikkat çekici ve gelecek için çok umut vericidir. Önümüzdeki yıllarda başarılarınızın daha da büyük boyutlara erişeceği inancıyla hepinize en iyi dilek ve sevgilerimi iletirim.

Behice Boran
Türkiye İşçi Partisi

ÖRGÜT HABERLERİ

Kocaeli İl Örgütümüzün Bildirisi:

LASSA İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ KIRILMAK İSTENİYOR

Kitlelere «demokratik hak ve özgürlükleri geliştireceğini, işçi ve emekçilerin yaşam düzeylerini yükselteceğini» vaad ederek iktidar olan CHP, tam tersine, emparyalizmle işbirlikçi tekelci, büyük burjuvaziye sürekli ödünler vererek, işçi ve emekçilerin yaşam düzeylerinin geriletilmesi yolunda adımlar atmış ve atmaktadır. Faşist terör odaklarına inileceğine, terörizmi önleme bahanesiyle demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasi için yasalar hazırlamaktadır. Yasal CHP iktidarının karşısında, yasal olmayan, gizli, bir ikinci iktidar odağının varlığı ve etkinliği açıkça hissedilmekte ve bu iki başlı iktidarın faşist bir iktidar odağında tekleşmesi yönünde bir takım tertipler gözlenmektedir.

Başka illerde etnik gruplar ve öğrenci gençlik içerisinde uygulanan faşist provakasyonlar, ilimizin yapısı gereği, işçi ve emekçi kesimlerin ekonomik mücadele alanında boy göstermektedir. İl Yönetimi bu faşist tırmanış karşısındaki uygulamalarıyla, tüm ilerici, demokrat kesimi sindirmeye çalışmakta, faşist güçlerin ise her türlü eylem ve provakasyonlarını görmezden gelmektedir.

Demokratik kitle örgütlerine karşı uygulanan baskıların, engellemelerin yanı sıra, özellikle işçi ve işveren arasındaki ekonomik mücadelede devlet güçlerinin işçi direniş ve grevlerini kırmada aktif olarak kullanılması bunun açık ve kesin kanıtlarıdır.

Lassa'daki direnişin devlet güçlerinin de katkısıyla kırılarak, işçi önderlerinin tutuklanması, yüzün üstünde işçinin işten atılması, ilerici ve demokratları ekonomik mücadele alanlarından tasfiye etme ve alanın faşist güçlerin kontrolüne geçmesini sağlamaya yöneliktir.

Bir yandan, iş güvenceleri devamlı tehdit altında olan, aylardan beri ücretlerini alamayan belediye işçileri yasal grev uygularken; öte yandan kapitalizmin en ilkel dönemindeki uygulamalara taş çıkartacak yöntemlerle belediye işçilerinin bu yasal grevi kırılmaya çalışılıyor.

İşçilikle ilgisi olmayan MC yanlısı büyük tüccar ve işadamlarının başını çektiği faşist güçler sokaklarda işçiler aleyhine gösteriler düzenliyor, grev yerlerini basıyor, belediyenin elindeki parasal kaynaklar işçilerin sorunlarını çözmekte kullanılacağı yerde, grev kırıcılığı için kullanılıyor. Devlet güçleri bütün bu zorbalıklara engel olmayıp, yasal haklarını kullanan işçileri gözaltına alıyor, tutukluyor, yasal terörle onları sindirmeye çalışıyor.

Yukarıdan beri sıraladığımız bu uygulamalar ilimizde faşist odaklara yeni üsler kazandırma amacı taşıyor.

Gün dayanışma günüdür.

Faşist odakların işini kolaylaştıracak oyunlara düşmeden, demokrasiden yana tüm güçleri örgütlü birleşik güce dönüştürmek, kitlesel demokratik mücadeleyi daha da yükseltmek güncel ivedi görev olarak önümüzde durmaktadır.

FAŞİZMİ ANCAK HALKIN ÖRGÜTLÜ BİRLEŞİK GÜCÜ YENER

—oOOo—

TSİP Merkezine Yapılan Saldırı Kınandı

27 Mart günü saat 10.30 sıralarında TSİP Genel Merkezi silahlı saldırıya uğradı. Saldırı sonucu TSİP MYK üyesi Aydoğan Gezer tabanca kurşunuyla yaralanmıştır.

Olaydan hemen sonra Partimiz Başkanlık Kurulu üyeleri Yavuz Ünal, Gündüz Mutluay ve Osman Sakalsız'dan kurulu bir heyet TSİP Genel Merkezi'ni ziyaret ederek geçmiş olsun dileklerini ilettiler ve saldırıyı nefretle kınadılar.

Sakarya ilimizin ilçe kongreleri devam ediyor

Ocak 1979 ayı sonunda tüm ilçelerinde örgütlenmesini tamamlayan Türkiye İşçi Partisi Sakarya İl Örgütü iki ay gibi kısa bir sürede tüm ilçelerinde kongre yapacak düzeye erişecektir.

31 Mart cumartesi günü Geyve ile Merkez ilçe kongreleri, 1 Nisan pazar günü ise Sapanca, Hendek ve Akyazı kongreleri yapıldı.

Akyazı ilçe kongresi çevre illerden ve ilçelerden gelen partililer ile Akyazı içerisinden ve çevre köylerden gelenlerin katılımıyla büyük bir coşku içinde yapılmıştır. MYK üyesi Vedat Baranoğlu ile Sakarya İl Başkanı Adem Gündoğan'ın konuşmaları sık sık «Silahımız Partimiz — Kurtuluş Çark Başak — Örgütlü Birleşik Güç Yenilmez» sloganlarıyla kesildi.

Konuşmalardan sonra raporlar görüşüldü ve yeni kurulların seçimi yapıldı. Kongre Divan Başkanının kapanış konuşması sonunda, kongre başladığı gibi büyük bir coşkuyla «Sosyalist Türkiye» sloganlarıyla son buldu.

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır.

KEYK 30 YILINI DOLDURDU

Karşılıklı Ekonomik İşbirliği Sayesinde

Sosyalist Ülkelerin Ekonomileri Bütünleşiyor ve Aynı Düzeye Geliyor

1949 yılının Ocak ayında Bulgaristan, Çekoslavakya, Polonya, Romanya ve SSCB'nin temsiclileri Moskova'da üç gün süren bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda sosyalist ülkeler arasında ekonomik işbirliği kurulması kararlaştırıldı. Karar aynı yılın Nisan ayında hayata geçirildi ve Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (KEYK) ilk toplantısını yaptı.

Ancak 1949 yılında sosyalist ülkelerin ekonomik ve sosyal yapıları arasındaki farklılıklar yüzünden yoğun işbirliği 1950'li yılların ortalarında gerçekleşebildi.

1960'larda ise sosyalist bir düzenin ekonomik temellerini kuran sosyalist ülkeler işbirliği içinde sosyalizmin ileri aşamasını gerçekleştirmek için çalışmaya başladılar. Bu yıllarda Demokratik Alman Cumhuriyeti de KEYK'e üye olarak katıldı.

1971 yılında ise KEYK üyeleri Sosyalist Ekonomik Bütünleşme Programını yürürlüğe koydular.

Bugün KEYK 30'ncu yılını doldururken sosyalizm ile kapitalizm arasındaki temel farklılığı da gözle görülür bir biçimde ortaya koyuyor.

Kapitalizmin eşitsiz gelişme sorunu emperyalist ülkeler ile gelişmekte olan ülkeler arasındaki uçurumu daha da açarken, KEYK üyesi sosyalist ülkeler ekonomileri arasında uyum sağlayarak farkları hızla kapatmaktadırlar.

Örneğin 1950 yılında sosyalist ülkeler arasında en geri ekonomiye sahip olanların sanayi sektörlerinde teknik gelişmeyi belirleyici nitelikteki, inşaat, kimya ve enerji dalları gayrisafi milli hasılanın yüzde 14 ile yüzde 18' ini geçmezken, bugün aynı ülkelerin aynı sektörlerinden elde edilen gelir, milli gelirin yüzde 35 ile yüzde 45'ini buluyor. Üstelik bu oranlar sosyalizmin en ileri aşamasında bulunan sosyalist ülkelerin üretim oranlarından pek farklı değil.

Gene 1950'li yıllarda, toplumsal gelişme düzeyi en düşük sosyalist ülkedeki 1000 kişilik nüfus başına düşen doktor sayısı, gelişmiş sosyalist ülkelerden 9,5 misli azken, bugün bu sayı 2,1'e düşmüş bulunuyor. Eğitim alanında aynı gelişme gözlemlenebiliyor. 1950 yıllarında bin nüfus başına düşen öğrenci sayısı açısından çeşitli sosyalist ülkeler arasındaki fark 5,9 misli iken, 1976 yılında bu fark 1,7'ye düşmüştür. Konut yapımında ise sosyalist ülkeler arasındaki farklılık aynı dönem içinde 3,5 misliden 1,6 misline düşürülmüştür.

Kapitalist dünyada ise bunun tam tersi bir gelişme gözlemlenmektedir. Yani çeşitli ülkeler arasındaki farklılıklar azalmayıp büyümektedir. Bu da emperyalizmin temel niteliğini ortaya koymaktadır. Örneğin 1963 yılında gelişmiş kapitalist ülkelerde nüfus başına düşen milli gelir, gelişmekte olan ülkelerden 12,5 misli yüksekken, 1974 yılında bu fark 14,1 misline yükselmiştir.

Yeni bağımsızlığına kavuşmuş ülkelerin emperyalist ülkelere borçları 200 milyar doları bulmaktadır. Bu da gelişmekte olan ülkeleri emperyalist sisteme mağımlı kılan, yeni bir yol seçmelerini engelleyen bir olgu olarak ortaya çıkmaktadır.

KEYK ülkelerindeki ekonomik işbirliği ve bütünleşmeyi belirleyen başlıca faktör sosyalist üretim ilişkileridir. Sosyalist ekonomiler arasındaki işbirliğinin başladığı yıllarda bu yalnızca bazı mamul, yarı-mamul, hammadde ve tarımsal ürünlerin ticareti ile gerçekleştirilirken bugün artık işbirliği, üretimin her safhasında yapılmaktadır. Bu yüzden de 1950 yılı ile 1976 arasında sosyalist ülkelerde nüfus başına düşen gelir oranları arasındaki fark yüzde 220'den yüzde 30'a düşmüştür. Sanayi üretimi alanındaki fark da aynı dönemde yüzde 400'den yüzde 70'e inmiştir.

Sosyalist ülkelerde üretim doğrudan doğruya merkezi planla düzenlendiği için ve kapitalist ilişkiler ortadan kaldırıldığından sosyalist ülkeler arasındaki işbirliği ekonomilerin aynı düzeye çıkmsaını, aradaki farklılıkların ortadan kaldırılmasını ve bir bütünleşmeye gidilmesini getirmektedir. Sözkonusu sosyalist ilişkiler olduğu için, işbirliğinde yalnızca bir ülkenin kazançlı çıkması sözkonusu değildir. Zaten istatistikler de bunu açıkça ortaya koymaktadır.

Üretimde işbirliği bir çok altyapı ve sanayi kuruluşunda ortak projeler biçiminde yürütülmektedir. Bunun dışında sosyalist ülkelerin, farklı üretim alanlarında uzmanlaşmaları emek verimi yükselterek, üretim maliyetlerini düşürmektedir.

Örneğin Çekoslavakya, Bulgaristan, Macaristan, Polonya ve KEYK üyesi olmayan Yugoslavya Sovyetler Birliği'ndeki Voljski otomobil fabrikası için tam 60 çeşit parça yapmaktadırlar.

Öte yandan Bulgaristan elektrikli araçlar üretiminde uzmanlaşmaya giderken, Macaristan otobüs yapımına, Demokratik Alman Cumhuriyeti gemi-yapımı, tekstil ve kimya sanayinde kullanılan üretim araçları üretimine gitmektedir. Polonya ise, yol ve konut yapımı aletleri üretiminde uzmanlaşmaktadır.

Ortak projeler sonucu ise KEYK üyesi ülkeler kendi aralarında 1.500 yeni tip makina, araç ve gereç ile 1. 300 türde yeni kimyasal madde ve karışım ortaya çıkartmışlardır. Gene ortak çabalarla çevre korunması konusunda 750 yeni araştırma yapılmış ve bu araştırmalarda öngörülen çözümlerden 200'ü uygulamaya konulmuştur.

Tüm bunların sonucu olarak da toplumsal refahın ve üretimde etkinliğin en belirgin göstergesi olan emek verimi sosyalist ülkelerde artmaktadır.

Bir yıl içinde verimlilik Bulgaristan'da yüzde 6,5, Çekoslavakya'da yüzde 4,7, Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde yüzde 5,2, Macaristan'da yüzde 7,2, Moğolistan'da yüzde 2, Polonya'da yüzde 8,3 Romanya'da yüzde 9,8 ve SSCB'nde de yüzde 4,1 artış göstermiştir.

Bu tür bir ekonomik gelişme ve bütünleşmenin nedeni hiç kuşkusuz sosyalizmin kendi niteliğinden ileri gelmektedir. Ne sömürülen ne de sömüren olmadığı bir düzende insanların refahının ve üretimin artması kadar doğal bir şey de yoktur.

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel. 22 86 20 / Abone: yıllık 60 TL. Avrupa abone: 12 DM / Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 26 77 33 Cilt Dostlar Mücellithanesi, 26 31 23 / Son baskı tarihi: 5 Nisan 1979